

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CXVIII. Declarat nullum præjudicium fuisse illatum superioritati Vicarii
Generalis in unione Conventus Terræ. Roccha di Papa Conventui S. Joannis
de Urbe sub obedientia Procuratoris Generalis Fratrum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

testatis plenitudine districtè prohibuimus, ne Abbates, & alii quicumque dicti Cisterciensium, Ordinis communis observantiæ Religiosi ejusmodi Apostolica dispensatione circa esum carniæ utentes super libertate vocis activæ, & passivæ in electionibus Abbatis Cistercii Generalis, aliorumque quatuor præcipuorum Abbatum Vicariorum Provincialium, Procuratoris Generalis Curia, & aliorum publicorum Officialium, in administratione, & Regimine Collegii Parisien. Communis Studii dicti Ordinis, in Novitiorum ad communem observantiam cum usu talis dispensationis circa esum Carniæ servatis servandis receptione, eorumque educatione, nec in omnimoda Jurisdictione, quam ab initio ejusdem Ordinis habuerunt, & quibuslibet aliis juribus, quæ ex vi Regulae, & sæpè dicti Ordinis Constitutionum Apostolica auctoritate confirmatarum illis, & Capitulo Generali competunt, ullatenus prohiberentur, vel molestarentur, prout non molestari, prohiberi, seu perturbari mandavimus, & præcepimus, circumscriptis memoratis sententis die 27 Julii 1634. & die 20. Augusti 1635. à prædicto Apostolico Visitatore, ut dicitur, emanatis, necnon quorumlibet aliorum Judicum, qui circa præmissa quidquam secus statuere, vel decernere tentaverant, aut præsumpserant cum omnibus inde secutis, & alias prout in binis nostris in simili forma Brevis literis, unis die 8. Martii 1660. alteris die 2. Julii 1661. respectivè desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 7. Cum autem Dilectus filius Claudius Vausim Abbas Cistercii, & totius Ordinis Cisterciensium, præfati Generalis ad Nos supplex accesserit pro canonicè promovenda Ordinis sui per diversa Mundi Regna diffusæ reformatione, salva ejusdem Ordinis unitone, & integra subordinatione. Nos ejusdem Claudii Abbatis Generalis zelum, sollicitudinem, & laborem plurimum in Domino laudantes, eumque speciali favore gratia prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc humiliter porrectis inclinatis, de voto particularis Congregationis ad examinandum, informandum, & referendum à Nobis deputatæ, quæ scripturas hinc inde datas vidit, & examinavit, causam istius reformationis in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur (illius statum, & merita, nominaque & cognomina, ac qualitates Judicum, & colliquantium, & alia quæcumque etiam specialem, & individua mentionem, & expressionem requirunt præsentibus itidem pro plenè, & sufficienter expressis habentes) à quocumque Tribunali ad Nos denuò auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus.

§. 8. Præterea mandamus dicto Claudio Abbati Generali, ut advocet, seu moneat Viros idoneos Ordinis sui, tam ex Gallia, quam aliunde ad exhibendum infra tres menses dictæ Congregationi particulari deputatæ articulos concernentes dictam Reformationem à Nobis instituentam, Et quantum ad controversias in variis Tribunalibus etiam coram Commissariis Apostolicis, à multis annis agitatas circa Reformationem dicti Ordinis, sive in Gallia, sive extra Galliam volumus, & ordinamus sub pœna excommunicationis late sententiæ ipso facto incurrendæ, à qua nemo à quoquam, nisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente præterquam in mortis articulo constitutus, absolvi possit, ut observentur dispositiones à Nobis immediate emanatae

per præfatas nostras in forma Brevis literas die 8. Martii 1660. & die 2. Julii 1661. respectivè expeditas.

§. 9. Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus quacumque litis, seu litium pendentia, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in dictis literis volumus non obstare, caterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Januarii 1662. Pontificatus nostri Anno septimo.

Decretum
irritans.Dat. P. A. 7.
die 16. Jan.

Declarat nullum præjudicium fuisse illatum superioritati Vicarii Generalis in unione Conventus Terræ Roccha di Papa Conventui S. Joannis de Urbe sub obedientia Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

CXVIII.

De concessione, & unione hujus Conventus vide supra ad Const. 100. Sacrosancti.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.
1662.

Ad futuram rei memoriam.

Alias Conventum Beari Petri de Nolasco olim Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis Captivorum in Terra Roccha di Papa nuncupat. Tusculanen. Diocesi, positum, cum illius Ecclesia, ac bonis, & oneribus universis Congregationi Fratrum Discalceatorum Reformatorum nuncupat. dicti Ordinis, ita ut Conventus hujusmodi de cætero Conventui Sancti Joannis de Urbe ejusdem Congregationis sub obedientia dilecti filii Procuratoris Generalis ipsius Congregationis, qui in dicto Conventu S. Joannis residere solet, subjaceret, & dictus Procurator generalis Superiorem, & familiam sex saltem Prebyterorum, & duorum Conversorum Fratrum Discalceatorum Reformatorum Congregationis hujusmodi in primodicto Conventu collocare deberet, auctoritate Apostolica perpetuo applicavimus, & appropriavimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis literis die 15. Octob. 1660. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso haberi volumus plenius continetur.

Recensetur
concessio
Conventus.

§. 1. Cum autem sicut dictus Procurator generalis Nobis nuper exponi fecit, licet ratione subordinationis, quam ipse Procurator generalis ad dilectum filium Vicarium Generalem Superiorem dictæ Congregationis habet, credat præmissa, & inde sequuta sine ullo præjudicio jurisdictionis, & superioritatis dicti Vicarii generalis emanasse, nihilominus ad removenda omnia dubia, & inconvenientia, quæ exoriri possent, idem Procurator generalis opportunè à Nobis hac in re provideri summoperè desideret.

§. 2. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen-

Declarat pro
ut in rubrConstituit
generales
Collectores.

dum, harum serie absolventes, & absolutum fore censes; supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, de Congregationis super statu Regularium deputatae consilio, ex memoratis nostris litteris qua parte praenominatus Conventus B. Petri de Nolasco subjicitur obedientiae dicti Procuratoris Generalis, qui Superiorem, & familiam in eo collocare debeat, nullum praedictum fuisse illatum superioritati, ac jurisdictioni memorati Vicarii Generalis auctoritate praedicta tenore praesentium declaramus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; Sicque in praenissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Dat. P. An. 7 die 27. Jan.

§. 4. Non obstantibus praedictis nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in eis volumus non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Januarii 1662. Pontificatus Nostri Anno septimo.

CXIX.

Deputatio Eminentissimi Cardinalis Chifii in Protectorem Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Paula.

Edita A. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilecto Filio Nostro Flavio Tituli S. Mariae de Populo S. R. E. Cardinali Chifio nuncupato Nostro secundum Carnem ex Fratre germano Nepoti. Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Motus.

CUM per obitum bonae memoriae Bernardini, dum vixit, S. R. E. Cardinalis Spadae nuncupati, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Paula apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, nuper apud Sedem praefatam defuncti, Ordo praedictus Protectore destitutus manserit.

Praeficit in protectorem.

§. 1. Nos eidem Ordini de idoneo Protectore providere volentes, ac de tua Circumspectionis singulari prudentia, doctrina, & integritate, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris; Te, ex cujus Protectione, ob tuas eximias virtutes Ordinem praedictum plurimum commodi, & ornamenti suscepturum esse confidimus, praedicti Ordinis, illiusque domorum Regularium, & Religiosorum quorumcumque apud Nos, & Sedem praefatam Protectorem cum omnibus facultatibus, jurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, & quibus alii ante te dicti Ordinis Protectores usi sunt, ac uti quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt, ad tui vitam Apostolica auctoritate tenore praesentium facimus, & deputamus.

§. 2. Volumus autem, ac tibi in virtute sanctae obedientiae mandamus, ut Superiorum dicti Ordinis auctoritatem, quantum fieri potest, conservare cures, & propterea cum ipsi Superiores eorum officii debito satisfecerint, ac gubernio, & regimini Subditorum sufficienter incubuerint, tum in negotiis eorumdem Religiosorum te non immisceas.

§. 3. Quando autem ab eisdem Superioribus requisitus fueris, ut in eisdem negotiis auctoritatem tuam interponas, vel necesse fore cognoveris, ut eandem auctoritatem tuam in ipsis negotiis exerceas, tum id liberè facere possis, sed quoad

potueris per teipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in iisdem negotiis, seu causis, loco Notarii, aliquo ex Regularibus dicti Ordinis.

§. 4. Mandantes propterea dilectis filiis Correctori Generali, ac Visitoribus, & aliis Superioribus, necnon Univerfis Fratribus, & personis quibuscumque dicti Ordinis in virtute sanctae obedientiae, ut te in eorum Protectorem, juxta tenorem praesentium recipientes, ea, qua debent, reverentia prosequantur.

§. 5. Contrariis non obstantibus quibuscumque, Coeterum te in Domino hortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ita obire studeas, ut apud Deum bonorum operum retributorem, aeternorum praemium, & a Nobis condignam laudem valeas promereri.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Februarii 1662. Pontificatus Nostri Anno septimo.

Contrariis derogat.

Dat. P. An. 7 die 6. Febr.

Super concessione Ecclesiae, & Conventus S. Pancratii extra, & prope muros Urbis facta Fratribus Carmelitis Discalceatis Ordinis B. Virginis Mariae de Monte Carmelo, necnon super translatione, five nova erectione Seminarii Missionum ejusdem Congregationis in praefatis Ecclesia, & Conventu.

CXX.

Vide ad Constit. 10. Decet Romanum, supra, in qua agitur de dominio, & gubernatione hujusmodi Seminarii.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

INscrutabili divinae providentiae arcano universalis Ecclesiae regimini praesidentes ad illa, quae in Fidei Catholicae, Religionisque propagationem, & incrementum cedere, & cessura esse noscuntur propensis studiis intendimus, eorumque firmitati, robori & efficaciae libenter consulimus, ac alias sollicitudinis nostrae Pastoralis partes desuper interponimus, prout omnibus matura considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, animarumque salutem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Alias siquidem Nos certis ex causis tunc expressis adducti auctoritate Apostolica statuimus, decrevimus, & ordinavimus Conventum, seu Seminarium Sancti Pauli, five S. Mariae de Victoria nuncupat. de Urbe Ordinis Fratrum ejusdem S. Mariae de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum esse debere Provinciae Romanae ejusdem Ordinis Provinciali Romano subiectum in omnibus, & per omnia etiam quoad Conventualitatem Fratrum non Seminaristarum ad instar aliorum dictae Provinciae Conventuum, ac Officiales a Capitulo Generali, seu Definitorio Generali electos, & ibidem constitutos dimitteudos, videlicet, Priorem, Subpriorem, seu Vicarium, & ad Capitulum Provinciale ejusdem Provinciae Romanae in futurum spectare electionem Prioris (cum participatione tamen, & approbatione quoad hunc Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandae Fidei Praepositorum) necnon etiam Subprioris, seu Vicarii, aliorumque Officialium Conventus, seu Seminarii hujusmodi ad formam Constitutionum praedictae Religionis, remanentibus tamen ibidem Seminario, & Seminaristis, eorumque contraversarum, & Linguarum Orientalium Lectoris, & Magistris tunc existentibus & pro tempore futuris, quorum electio, & amotio cum participatiooe Praepositi Generalis dicti Ordinis ad Congregationem Cardinalium praedictorum in futurum spectaret, & pertineret. Insuper administrationem omnium, & singulorum

Edita A. D. 1662.

Exordium.

Recenset primum Brev.

bonorum